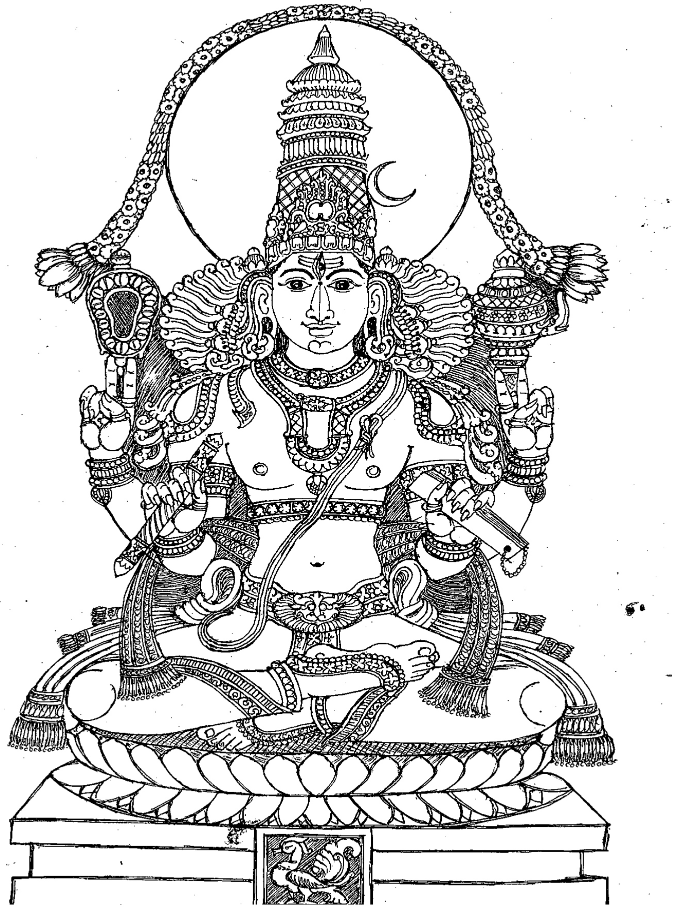
प्राभासक्षेत्रे विश्वकर्मा कृत शिव प्रतिष्ठा

பிரபாஸக்ஷேத்ரே விஸ்வகர்ம க்றுத
சிவ பிரதிஷ்டா

சதுர்வேத விஸ்வகர்ம ஸம்ஹிதாச்சார்யா
ஸ்ரீ விஸ்வகர்ம பிரயோக நிபுணத்துவா
பிரம்மஸ்ரீ சே.சுரேஷ் சர்மா மஹாச்சார்யா - 9943356717.
இந்நூல் திண்டிவனம் முறுக்கேரி ஸ்ரீ காளிகாம்பாள்
ஆலய மஹாகும்பாபிஷேத்தில் 20.5.2018 வெளியிடப்பட்டது.

ஸ்ரீ விஸ்வபிராமணர்களுக்காக தொகுத்து எழுதிய நூல்கள்

1) பிரம்ம வம்ஶ பிராமண பெருமைகள்
2) பிரம்ம வம்ஶ பிராமணீய யஜுர்வேத கோஷம்
3) பிரம்ம வம்ஶ பிராமணீய போதாயன ஸூத்திர விதி
4) இரதகார பிராமணர்கள் வரலாறு
5) சதுர்வேதீய விஶ்வகர்ம ஸம்ஹிதா
6) றுக்வேதீய விஶ்வகர்ம பாராயணம்
7) யஜுர்வேதீய விஶ்வகர்ம பஞ்ச ஸூக்தானி
8) அதர்வவேதீய விஶ்வகர்ம பஞ்சகம்
9) றுபு ஸம்ஹிதா
10) நாராயண பலி
11) தூர்த பலி
12) நாராயண கவசம்
13) றுக்வேதீய ஶாங்காயன ஸந்த்யோபஸந கர்மா
14) ஆதிபிரம்ம குலத்தில் யஜ்ஞோபவீத தாரண விதி
15) அன்னப் பிராச்சன விதி
16) ஸ்ரீ விஶ்வகர்ம திரிநேத்திரம்
17) வைஸ்வதேவ சாஸ்திரம்
18) ஸாகமேதா யாகம்
19) தர்பண சாஸ்திரம்
20) கர்ணவேதனம்
21) வைகானஸத்தில் விஸ்வகர்மா
22) ஸ்ரீ விஸ்வகர்ம மஹாயாகம்
23) ஸ்ரீ காயத்ரீ பிராமாணம்
24) ஸ்ரீ விஸ்வகர்மா கிருத ஆதித்ய அஷ்டோத்திரம்
25) பிரபாஸக்ஷேத்ரே விஸ்வகர்மா கிருத சிவ பிரதிஷ்டா

ஸ்ரீ பிரம்மாண்ட புராணத்தில் வாயு ப்ரோக்தம் மத்யம பாகம் த்றுதீய உபோத்தாதபாத அத்யாயம் 59 ல் **"தேவாசார்யஸ்ய மஹதோ விஸ்வரூபஸ்ய தீ4மத: விஸ்வகர்மாத்மஜச் சைவ விஸ்வகர்மா மய: ஸ்ம்றுத:"** அதாவது இப்புராணத்தில் உள்ள விவரம். ஸ்ரீ விஸ்வகர்மா என்ற சில்ப பிரஜாபதிக்கு நான்கு புத்திரர்கள் அஹிர்புத்யா, அஜெகபாத், த்வஷ்டா, ருத்ரன் என்றும், சில்பி-விஸ்வகர்மாவின் பெற்றோர்கள் பிரபாவசு-யோகஸித்தா என்றும், இவரில் த்வஷ்டாவிற்கு ஸ்ரீ விஸ்வரூபர், ஸாவித்ரி முதலியவர்கள் புத்திரர்கள் என்றும், இந்த விஸ்வரூபர் தேவர்கள் அனைவருக்கும் புரோஹிதம் செய்யும் ஆச்சார்யர் என்பதால் தேவாச்சார்யார் என்ற பட்டத்துடன் அழைக்கப்பட்டார்.

प्राभासक्षेत्रे विश्वकर्मा कृत शिव प्रतिष्ठा

तद्वचनं श्रुत्वा विश्वकर्मा त्वरान्वितः ॥

गत्वा चकार नगरं शिल्पिकोटिभिरावृतः ॥ ४४ ॥

इदं स्थानं वरं रम्यं निर्मितं विश्वकर्मणा ॥

ग्रामाणां चसहस्रैस्तु प्रोक्तं सर्वासु दिक्षु च ॥ ४६ ॥

सूत उवाच ॥

एवं तेभ्यो हि नगरं दत्त्वा देवो महेश्वरः ॥

ददर्श विश्वकर्माणं प्राञ्जलिं पुरतः स्थितम् ॥ ६२ ॥

॥ विश्वकर्मोवाच ॥

विलोक्यतां महादेव नगरं नगरोपमम् ॥

सौवर्णस्थलमारुह्य निर्मितं त्वत्प्रसादतः ॥ ६३ ॥

विश्वकर्मवचः श्रुत्वा भगवांस्त्रिपुरान्तकः ॥

समारुरोह स्थलकं सह सर्वैर्महर्षिभिः ॥ ६४ ॥

नगरं विलोकयामास रम्यं प्राकारमण्डितम् ॥

ऋषयस्तुष्टुवुः सर्वे तत्रस्थं त्रिपुरान्तकम् ॥

ईश्वर उवाच ॥

भविष्यति सदा भक्तिर्युष्माकं परमेश्वरे ॥

गृह्णीध्वं नगरं रम्यं कुरुध्वं वचनं मम ॥ ३३ ॥

इत्युक्त्वा भगवान्देव ईषन्मीलितलोचनः ॥

सस्मार विश्वकर्माणं सर्वशिल्पवतां वरम् ॥ ३४ ॥

स्मृतमात्रो विश्वकर्मा प्रांजलिश्चाग्रतः स्थितः ॥

आज्ञापयतु मद्देवो वचनं करवाणि ते ॥ ३५ ॥

ईश्वर उवाच ॥

नगरं क्रियतां त्वष्टर्विप्रार्थे सुंदरं शुभम् ॥ ३६ ॥

इत्युक्तो विश्वकर्मा स भूमिं वीक्ष्य समंततः ॥
उवाच प्रणतो भूत्वा शंकरं लोकशंकरम् ॥ ३७ ॥

परीक्षिता मया भूमिर्न युक्तं नगरं त्विह ॥

अत्र देवकुलं साक्षाल्लिंगस्य पतनं तथा

यत्र चोन्नामितं लिंगमृषितोयातटे शुभे ॥

तत्र निर्मापय त्वष्टर्नगरं शिल्पिनां वर ॥ ४२ ॥

आहूय विश्वकर्माणं तक्षाणं सुरसत्तमाः ॥

अस्माकं कुरु शस्त्राणि तमाहुर्युद्धकारणात् ॥ ५६ ॥

एतद्वचनमाकर्ण्य तानि पूतैर्नवैर्दृढैः ॥

अस्त्राणि कारयामास दधीचेरस्थिसंचयैः ॥ ५७ ॥

प्रमाणाकारयुक्तानि देवानां तानि संयुगे ॥

अजेयानि यथा चासंस्तथा चासौ विनिर्ममे ॥

वज्रमिंद्रस्य शक्तिं च वह्नेर्दंडं यमस्य च ॥

खड्गं तु निर्ऋतेः पाशं सम्यक्चक्रे प्रचेतसः ॥५९॥

वायोर्ध्वजं कुबेरस्य गदां गुर्वीं च निर्ममे ॥

विश्वकर्मा तथा शूलमीशानस्य च निर्ममे ॥ ६० ॥

गृहीत्वैतानि वै देवाः शस्त्राण्यस्त्रबलं तदा ॥

विजेतुं च ततो दैत्यान्दानवांश्च गतास्तदा ॥

चन्द्रमा यक्ष्मणा मुक्तः स्वस्थाननिरतोऽभवत् ॥

आहूय विश्वकर्माणं प्रासादं पर्यकल्पयत् ॥

आदिकल्पे महर्षीणां शापेन पतितं मम ॥

लिंगं सागरमध्ये तु तत्त्वं शीघ्रं समानय ॥ ११० ॥

स्पर्शाख्यं यत्र मे लिंगं तत्र स्थाने निवेशय ॥

निवेश्य तु प्रयत्नेन सहितो विश्वकर्मणा ॥ १११ ॥

इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां

संहितायां सप्तमे प्रभासखण्डे प्रथमे प्रभासक्षेत्रमाहात्म्ये

सोमवरप्रदानवर्णनंनाम द्वाविंशोऽध्यायः॥

ईश्वर उवाच ॥ ॥ ततः शांतमना भूत्वा चंद्रमा विस्मयान्वितः ॥

शंभुभक्त्या परीतात्मा प्रभासक्षेत्रमास्थितः ॥ १ ॥

पूर्वोक्तं यत्तु देवेन स तथा कृतवान्विभुः ॥

गत्वा सागरमध्ये तु गृहीत्वा लिंगमुत्तमम् ॥ २ ॥

विश्वकर्म्माणमाहूय सहितं परिचारकैः ॥
आदिदेश स्वयं सोमस्त्वष्टारं देवशिल्पिनम् ॥ ३ ॥
चंद्र उवाच ॥ ॥ विश्वकर्मन्निदं लिंगं मम दत्तं तु शंभुना ॥
गृहाण त्वं महाबाहो युक्तस्थाने निवेशय ॥ ४ ॥
रक्षस्व तावद्गन्तास्मि स्वकीयं भवनं विभो ॥
यज्ञार्थमानयिष्यामि यज्ञोपकरणानि च ॥ ५ ॥
स्वाध्यायं श्रावयेत्तत्र पुराणान्यखिलान्यपि ॥ ५२ ॥
ब्रह्मविष्ण्वर्करुद्राणां स्तवानि विविधानि च ॥
ऐंद्राणि सोमसूक्तानि पावमानीश्च शक्तितः ॥
बृहद्रथंतरं तद्वज्ज्येष्ठसाम सरौरवम्॥तथैव
शांतिकाध्यायं मधुब्राह्मणमेव च ॥५५॥
लिंगप्रतिष्ठाहेतोर्वै क्षेत्रे प्राभासिके शुभे ॥
कोटिब्रह्मर्षिभिः सार्द्धं सहितो विश्वकर्मणा ॥ कार
यामास विधिवत्प्रतिष्ठां लिंगमुत्तमम् ॥ १९ ॥
प्रतिष्ठाप्य ततो लिंगं सोमनाथं वरानने ॥
दापयामास विप्रेभ्यो भूरिशो यज्ञदक्षिणाम् ॥ २० ॥

एवं प्रतिष्ठितं लिंगं ब्रह्मणा लोककर्तृणा ॥
वर्षाणि चात्र जातानि प्रभासे बालरूपिणः ॥ २१ ॥
विश्वकर्मांगसंस्कारे तेन शिल्पी नियोजितः ॥
तिष्ठंति पार्थिवाः सर्वे पुरः सेवाविधायिनः ॥ २२ ॥
स्वस्थाने ब्राह्मणांश्चैव जाप्ये चैव न्ययोजयत् ॥
श्रीसूक्तं पावमानं च सदा चैवं च वाजिनम् ॥ १११ ॥
वृषाकपिं तथैन्द्रं च बह्वृचः पूर्वतोऽजपन् ॥
रुद्रान्पुरुषसूक्तं च कोकाध्यायं(?) च वैक्रियम् ॥११२॥
ब्राह्मणं पैङ्ग्यमैद्रं च जपेरन्यजुषो यमं ॥
देवव्रतं वामदेव्यं ज्येष्ठं साम रथंतरम् ॥ ११३ ॥
भेरुंडानि च सामानि च्छंदोगः पश्चिमेऽजपत् ॥
अथर्वाथर्वशिरसं
स्कम्भस्तंभमथर्वणम् ॥ ११४ ॥
नीलरुद्रमथर्वाणमथर्वा चोत्तरेऽजपत् ॥
गर्भाधानादिकं सर्वं ततोऽग्नेरकरोद्विभुः ॥ ११५ ॥
पूर्णाहुतिं ततो दत्त्वा स्नानकर्म तथाऽरभत् ॥
पंचपल्लवसंयुक्तं मृत्तिकाभिः समन्वितम् ॥ ११६ ॥

इत्युक्ता ब्राह्मणाः सर्वे तपोनिर्धूतकल्मषाः ॥ तत्रैव

ददृशुः सर्वे त्वष्टारं देवशिल्पिनम् ॥ २५ ॥

तं दृष्ट्वा तु द्विजाः सर्वे लिंगं दृष्ट्वा समीपतः ॥

कथमेतदिति प्रोचुर्विश्वकर्मन्ब्रवीहि नः ॥कस्मादत्र

स्थितस्त्वं वै शिल्पिकोटिसमन्वितः ॥ २६ ॥

॥ विश्वकर्म्मोवाच ॥

अहं सोमनियुक्तस्तु युक्तोऽस्मि लिंगरक्षणे ॥

तदाज्ञापालने यत्नः क्रियतेऽतो मया द्विजाः ॥ २७ ॥

॥छ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥

ततो गच्छेद्वरारोहे प्रभासेश्वरमुत्तमम् ॥

गौरीतपोवनाद्देवि पश्चिमे समुदाहृतम् ॥१॥

धनुषां सप्तके देवि नातिदूरे व्यवस्थितम् ॥

स्थापितं तन्महालिंगं वसूनामष्टमेन हि ॥ २ ॥

प्रभासइतिनाम्ना हि शिवपूजारतेन वै ॥
स पुत्रकामो देवेशि प्रभासक्षेत्रमागतः ॥३॥

प्रतिष्ठाप्य महालिङ्गं चचार विपुलं तपः ॥

आग्नेयमिति विख्यातं दिव्याब्दानां शतं प्रिये ॥ ४ ॥

ततस्तस्य महादेवि सम्यक्छ्रद्धान्वितस्य वै ॥

तुतोष भगवान्रुद्रो ददौ यन्मनसीप्सितम् ॥५॥

बृहस्पतेस्तु भगिनी भुवना ब्रह्मवादिनी ॥

प्रभासस्य तु सा भार्या वसूनामष्टमस्य च ॥॥६॥

विश्वकर्मा सुतस्तस्याः सृष्टिकर्ता प्रजापतिः॥

देवानां तक्षको विद्वान्मनोर्मातामहः स्मृतः ॥७॥

तक्षकः सूर्यबिंबस्य तेजसः शातनो महान्॥

एवं तस्याऽभवत्पुत्रो वसूनामष्टमस्य वै ॥ ८ ॥

प्रभासनाम्नो देवेशि तल्लिंगाराधनोद्यतः ॥

इति ते कथितं देवि प्रभासेश्वरसूचकम् ॥ ९ ॥
माहात्म्यं सर्वपापघ्नं सर्वकामप्रदं शुभम् ॥

यस्तं पूजयते भक्त्या सम्यक्छ्रद्धासमन्वितः ॥ १० ॥

भूमिशायी निराहारो जपन्वै शतरुद्रियम् ॥

माघे मासि चतुर्दश्यां स्नात्वा सागरसंगमे ॥ ११ ॥

पंचामृतेन संस्नाप्य पूजयित्वा विधानतः ॥ १२ ॥

य एवं कुरुते देवि सम्यग्यात्रामहोत्सवम् ॥

स मुक्तः पातकैः सर्वैः सर्वकामैः समृद्ध्यते ॥

वृषस्तत्रैव दातव्यः सम्यग्यात्राफलेप्सुभिः ॥ १३ ॥

इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां

सप्तमे प्रभासखण्डे प्रथमे प्रभासक्षेत्रमाहात्म्ये

प्रभासेश्वरमाहात्म्यवर्णनंनाम दशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥

॥ ईश्वर उवाच ॥

तस्माच्च पूर्वदिग्भागे किञ्चिदाग्नेयसंस्थितम् ॥

लिंगद्वयं महापुण्यं विश्वकर्मप्रतिष्ठितम् ॥ १ ॥

यदा वै नगरं कर्तुं त्वष्टा तत्र समागतः ॥

प्रतिष्ठाप्य महादेवं नगरं कृतवांस्ततः ॥ २ ॥

कृत्वा च नगरं रम्यं लिंगस्यास्य प्रभावतः ॥

पुनः प्रतिष्ठितं लिंगं तेन वै विश्वकर्मणा ॥ ३ ॥

कर्मादौ कर्मणश्चान्ते यात्रोद्वाहगृहादिके ॥

लिंगद्वयं पूजयित्वा सिद्धिमाप्नोति तत्क्षणात् ॥ ४ ॥

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन गंधामृतरसोदकैः ॥

नैवेद्यैर्विविधैर्देवि लिंगयुग्मं प्रपूजयेत् ॥ ५ ॥

इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां

सप्तमे प्रभासखण्डे प्रथमे प्रभासक्षेत्रमाहात्म्य

उन्नतस्थानमाहात्म्ये लिंगद्वयमाहात्म्यवर्णनंनाम

विंशोत्तरत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३२० ॥

ஓம் விராட் விஸ்வகர்ம பரபிரம்மணே நமஹ
ஓம் ஸோமேஸ்வராய நமஹ

<u>பிரபாஸக்ஷேத்ரே விஸ்வகர்ம க்றுத சிவ ப்ரதிஷ்டா</u>

ஸ்கந்த மஹாபுராணத்தில் பிரபாஸ காண்டத்தில் பிரபாஸ க்ஷேத்திர மஹாத்மியத்தில் பிரபாஸேஸ்வர மஹாத்மிய வர்ணம் அத்தியாயம் 110.

ஈஸ்வரன் சொல்லியது, கச்ச தேசமாகிய குஜராத்திலுள்ள பிரபாஸ க்ஷேத்திரத்திலுள்ள பிரபாஸேஸ்வர ஆலயத்தின் உத்தம புண்ய செய்திகளை அறிவீர்களாக. கௌரீ தேவீயின் தபோ வனத்தில் மேற்கு பாகத்தில் உள்ளது இந்த ஆலயம். இவ்வாலயத்தினை அஷ்ட வஸுக்களில் எட்டாவது வஸுவான பிரபாவஸுவினால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது பிரபாஸ்ஸேஸ்வர சிவலிங்கம் ஆகும். இந்த பிராபாவஸுவினால் சிவபூஜை செய்யப்பட்டதால் இந்த சிவலிங்கத்திற்கு பிரபாஸேஸ்வர் என்று பெயருண்டாயின்று.

பிரபாவஸு இந்த க்ஷேத்திரத்தினை உண்டாக்கி இதில் ஆக்நேய திக்கில் சிவலிங்கத்தினை பிரதிஷ்டை செய்து வழிபாடாற்றி சிவ அனுகிரஹத்தினால் யோகஸித்தி என்று பெயருடைய புவனா தேவியை அதாவது தேவகுரு பிருஸ்பதியின் தங்கையை மணமுடித்துத்தார். இருவரும் குழந்தைபேறு இன்மையினால் தங்களுடை மனதில் நினைத்தப்படியே வேதத்தில் சொல்லிய ஸர்வத்தின் சிருஷ்டி கர்த்தாவான பிரஜாபதியாகிய விஸ்வகர்மாவே தனக்கு புத்திரனாக பிறக்கும் படி வேண்டி சிவபூஜை செய்யவே அதன்படியே ஸ்ரீ விஸ்வகர்மாவே புத்திரனாக பிறந்தார்.

இவர் தேவர்கள் அனைவர்களுக்கும் தக்ஷராக வித்வானாக இருந்து தன்னுடைய மனதில் நினைத்த மாத்திரத்தில் சிருஷ்டி செய்யும் மாதாமஹன் ஆனார். அதாவது வாஸ்தோஷ்பத்யா (மனைவி) ஆங்கிரஸரின் இவர்களுடைய பேரன் ஸ்ரீ விஸ்வகர்மா.

ஸூர்யனின் தேஜஸ்ஸிலிருந்து பல விதமான ஆயுதங்களை தேவர்களுக்கு உருவாக்கி தந்தளித்தார். இப்படிப்பட்ட சிறந்த போற்றக்கூடிய ஆற்றலுள்ள புத்திரனையுடையவராக எட்டாமவது வஸு திகழ்தார்.

இப்படியாக இந்த குஜராத் என்ற பிரபாஸ க்ஷேத்திரம் பிரபாவஸுவினால் உருவாக்கப்பட்டு இந்த சிவலிங்கம் இவர்களால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு பூஜித்து பயனடைந்த காரணத்தில் இந்த க்ஷேத்திர நாதருக்கும் அவருடைய பெயரே நிக்ஷியம் ஆனது. இந்த செய்தியை தேவியானவள் எழிமையான முறையிலே கூறினாள். இந்த மஹாத்மியத்தினை கேட்போருக்கு பாபங்கள் அனைத்தும் விலகி நற்பேருகள் அடைவார்கள் என்பது உண்மை ஆகும்.

இப்பிரபாவஸு இந்த ஈஸ்வரனுக்கு யஜுர்வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட சதருத்திரியம் பாடி மகமாஸத்தின் 14 தின பவுர்ணமி நாளன்று ஸ்ரீருத்திராபிஷேகம் செய்வித்து, பல வகையான அபிஷேகங்களையும் பஞ்சாம்ருதத்துடன் செய்து சிவபூஜையால் சிவனை மகிழ்வித்தார்.

ஆகவே இந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு யாத்திரையாக வரும் பக்தர்களை சிவன் அவர்களுடைய எண்ணங்களை ஆசியுடன் நிறைவேற்றுவார் என்று தேவி இத்தலத்தின் பெருமையை கூறினார்.

ஸ்கந்த மஹாபுராணத்தில் பிரபாஸ காண்டத்தில் பிரபாஸ க்ஷேத்திர மஹாத்மியத்தில் லிங்கத்வய மஹாத்மிய வர்ணம் அத்தியாயம் 320.

ஈஸ்வரன் சொல்லியது, கச்ச தேசமாகிய குஜராத்திலுள்ள பிரபாஸ க்ஷேத்திரத்திலுள்ள இரட்டை லிங்களின் புண்ய பெருமைகளை அறிவீர்களாக. இந்த லிங்கள் தேவ சில்பி ஸ்ரீ விஸ்வகர்மாவின் புத்திரனால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது ஆகும்.

பிரபாஸக்ஷேத்திரத்தின் நகருக்கு ஸ்ரீ துவஷ்டா பிரஜாபதி ஒரு ஸமயம் வந்திருந்தார். அப்பொழுது தன்னுடைய சிவபூஜைக்காக அவரால் இரண்டு சிவலிங்கள் அந்த நகரத்தில் மத்தியில் பிரதிஷ்டை செய்து பூஜிக்கப்பட்டது. இந்த சிவலிங்களின் பூஜாபலனால் அந்த க்ஷனத்தினிலே சிறியநகரமாக இருந்த இந்த பிரபாஸக்ஷேத்திரத்தினை மிக பெரிய மாநகரமாக படைத்தார். பாதுகாப்புடைய கோட்டை அகழிகைகள், அழகிய வீதிகளுடன் கூடிய பெரியகடை வீதிகள் முதலியவைகள் நேரத்தியாக படைத்தார் இந்த இரட்டை சிவலிங்கத்தின் அனுகிரஹத்தினால் பெற்ற ஞானம் ஆகும்.

இந்த சிவலிங்கங்களுக்கு சந்தனநீரினால் அபிஷேகம் செய்து வழிபாடு ஆற்றினால் நினைத்த கார்யம் நினைத்த மாத்திரத்திலே கிடைக்கும் என்று தேவி தன்னுடைய பக்தர்களுக்கு இதன் பெருமையை கூறினாள்.

ஸ்ரீ விஸ்வகர்மா என்ற தேவசில்பியினாலும் இவருடைய தந்தை பிரபாவஸுவினாலும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட க்ஷேத்திரமே ஸோமேஸ்வர சிவாலயம் என்பதற்காக புராண சான்று.

ஸ்கந்த மஹாபுராணத்தில் பிரபாஸ காண்டத்தில் பிரபாஸ க்ஷேத்திர மஹாத்மியத்தில் முதலாவது வர்கத்தில் ஸோமவர பிரதான வர்ணநம் 22 அத்தியாத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பிரபாவஸு க்ஷேத்திரத்தினை உண்டாக்கிய காலத்தில் கோடி சில்பிகளை வைத்து கடலோர பகுதியான ஸோமேஸ்வர ஆலயம் நிர்மாணம் செய்வதை பற்றி ஈஸ்வரன் கூறியது. அதற்கு விஸ்வகர்மா மிகவும் அழகு வாய்ந்த இந்த இடத்தினை ஸோமேஸனுக்கு படைத்தும், இதை சுற்றியும் ஆயிரம் கிராமங்களை வனப்புடன் உருவாக்கியும் தந்தார். ஸூத முனிவர்கள் சொல்லியது, தேவன் மஹேஸ்வரனுக்கு உருவாக்கப்பட்ட இந்த இடம் மிகவும் உயர்ந்த நகரத்தின் நடு நாயகமாக விளங்கின்றது என்றும் இப்படிப்பட்ட ஆலயத்தினை விஸ்வகர்மா சிவனுக்காக படைத்தார்.

ஈஸ்வரன் எனக்கு ஓர் நகரம் உருவாக்க வேண்டும் என்று சொல்லிய உடன் விஸ்வகர்மா சொன்னார் உங்களுக்கு தங்கத்தினால் ஆன நகரத்தின் மத்தியில் திரிபுராந்தகனாகிய உங்களுக்கு படைத்து தருவது எனது பாக்யம் என்று சொல்லி வணங்கினார். அப்படிப்பட்ட அந்த நகரத்தில் அழகிய பிரகாரங்களை கொண்ட வீதிகள் கடைகள் வீடுகள் மத்தியில் அழகிய ஓர் சிவாலயத்தினை படைத்தார். ஈஸ்வரன் கூறியது, பரமேஸ்வரனிடத்தில் பக்திக் கொண்டு இந்நகர் வரும் பக்தர்களையும் சில்பிகளையும் நான் என்று ரக்ஷிப்பேன். ஈஸ்வரன் கூறியது, விப்ரகளில் (அந்தணர்களில்) சிறந்த துவஷ்டா என்ற பெயருடைய விஸ்வகர்மா ஸுந்திரமயமான இவ்வாலத்தினை எனக்காக பூமியை தேர்ந்தெடுத்து சில்ப கிரியைகளுடன் கூடிய ஸோமமேஸ்வர சிவாலத்தினை படைத்தார்.

நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியதை அதை சங்கரனாகிய என்னுடை வாக்கே வேத வாக்கென்று விஸ்வகர்மா இப்பூமியில் இந்நகரின் மத்தியில் இவ்வாலயத்தினை உருவாக்கினார். தேவ குலத்திலுதித்த தேவர்கள் இச்சிவலிங்கத்தின் போற்றி பூஜித்தார்கள் இப்பட்ட இக்கரும வினையானது தேவதுவஷ்டா என்ற சில்பியின் நிர்மானத்தினால் நிஜமானது.

முனிவர்கள் தேவர்கள் சொல்லியது, தேவதக்ஷனான விஸ்வகர்மா ஸூர்ய தேஜஸ்ஸை குறைக்கும் போது ஆயுத அஸ்திரங்களை தேவர்களுக்கு படைத்து கொடுத்துள்ளார். ததிசீ என்ற முனிவரின் எழும்பினை கொண்டு இந்திரனுக்கு வஜ்ராயுதமும், சக்தியாயுதம் அக்னிக்கும், தண்டத்தினை யமனுக்கும், கட்கம் என்ற கத்தி நிர்ருதிக்கும், பாசக்கயிறு வருணனுக்கும், வாயுக்கு கொடியும், குபேரனுக்கு கதையும், ஈசானனுக்கு திரிசூலத்தினையும் விஷ்ணுவுக்கு சக்ரத்தினையும் ஸ்ரீ விஸ்வகர்மா நிர்மானம் செய்தார்.

தேவ தைத்திய தானவர்கள் போற்றும் பொருட்டு தக்ஷ பிரஜாபதியின் சாபத்திலிருந்து விடுபட சந்திரன் யக்ஷ்மணத்திலிருந்து விடுபட ஸ்வாமியை விரதம் கொண்டு ஸோமேஸ்வரனை வழிப்பட்ட இடம் இந்த பிரபாஸ க்ஷேத்திரம் ஆகும். இப்படிப்பட்ட இப்பிராஸாதம் விஸ்வகர்மாவினால் உண்டாக்கப்பட்டது. இந்த 12 ஜோதிர்லிங்கத்தில் முதன்மையாக விளங்கும் இச்க்ஷேத்திரத்தில் ஸ்ரீ ஸோமேஸ்வர சிவலிங்கத்தினை வேதியர்கள் ரிஷி முனிவர்கள் ஆகியோர்களுடன் முதன்மையாக ஸ்ரீ விஸ்வகர்மாவின் கரத்தினால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது ஆகும்.

ஆதியில் பிரபாஸ க்ஷேத்திரத்தில் துவஷ்டா என்ற விஸ்வகர்ம சில்பியால் ஸோம லிங்கம் ஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டது ஆகும். சந்திரன் தன்னுடைய சாபம் நீங்க நல்ல முறையில் சிவலிங்கத்தினை உருவாக்கி தரும்மாறு கேட்டுக்கொண்டதற்கு இனங்க இச்சிவலிங்களம் செய்யப்பட்டது. அப்படியாக படைக்கப்பட்ட இந்த சிவாலயத்தில் லிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்ய நல்ல நாளில் புண்யாஹ வாசகம் சொல்லி முறையாக வைதீக சாஸ்த்திர ரீதியாக கிரியைகள் செய்யப்பட்டது. அங்கு பிரம்ம ஸூக்தம் விஷ்ணு ஸூக்தம், ருத்திர ஸூக்தம், இந்திர ஸூக்தம், ஸோம ஸூக்தம், ஸோமருத்திர ஸூக்தம், பாவமான ஸூக்தம், ஸ்ரீ ஸூக்தம் விருஷகாபி ஸூக்தம் முதலிய ருக்வேத ஸூக்தங்கள் கிழக்கு திசையில் ஓதப்பட்டது, ஸ்ரீ ருத்திரம் புருஷ ஸூக்தம், பித்ரு ஸூக்தம், இந்திர ஸூக்தம் முதலியவைகள் யஜுர்வேதத்திலிருந்து தெற்கு பகுதியில் ஓதப்பட்டது. மேற்கு திசையில் ஸாமவேதத்திலிருந்து தேவவிரதம், வாமதேவம், சாந்தோக்யம், ரதந்தரம் பேருண்டம் முதலிய ஸாமகானங்கள் கீதமாக ஓதப்பட்டது. வடக்கு திசையில் அதர்வண வேதத்திலிருந்து அதர்வசிரஸம், ஸ்கம்ப ஸூக்தம், ஸ்தம்ப ஸூக்தம் முதலியவைகளும் நீலருத்திரோபநிஷத் என்ற பர்யையும் ஓதி யாகம் செய்யப்பட்டது. இவ்வாறாக பிரபாஸ க்ஷேத்திரத்தில் சிவலிங்களை பிரதிஷ்டை செய்யும் போது தேவசில்பி என்ற துவஷ்டா ஸ்ரீ விஸ்வகர்மாவும் முனிவர்களும் இம்மந்திரங்களுடன் ஹோமம் செய்து பின்னர் இறுதியாக பூர்ணாஹுதியை ஸ்ரீ ருத்திரகாயத்ரீ மூலமாக அளித்து அதன் மூலம் ஸ்பர்சாஹுதியும் தந்து சிவலிங்களை வேத வைதீக சாஸ்திர முறைப்படி பிரதிஷ்டை செய்யதார்கள் என்று ஈஸ்வரனால் சொல்லப்பட்டது.

ஸர்வம் விஸ்வகர்மேஸ்வரார்பணமஸ்து

ஃய கூவாய் நிரூவணா ॥

ஶி஖ுவெஜ ஜூமுஶஂஸஂ கூவாய் ஶுக்ஷணஂ॥ ஸவதீதூாஜ் காய்ாநிஸக ஹூஹ கூமு ஸஂஸவஃ। ஸவதி ஸாவகொஶி ஶி஖ுாவாயெ்ா விஶகூஜ்ணஃ॥ கூவாயெ்ா விஶகூஜ்ா வ குஜிஹூஹ கூமெொஜ்ஸவஃ। ஜநூஸ் ஜயஸயா சுஷா ஶி஖ு விஶஜூஂ ஊவ வ॥ **ஶி஖ுவெஜ ஜாநஸாூஂ கூவாய் ஶுக்ஷணஂ॥** கூவாய்ா ஶுக்ஷணெயூகூஂ ஸவதி நூாஜ யீஜதெ। ஶுதஜூஃ ஸூகுஶுாஹீ வ ரெவாஜூஃ ஶாகுவிதஜ॥ **ஶி஖ுவெஜ**

ஶி஖ுகூஶூவஂ ஶஹ் நூாஸஂ॥ கூவாய்ந வூஜயெக தகு வஸ்குஹெஜாஂஶூஶுீயகெ। ஶி஖ுநஃ வூஜயெக தகு வஸ்தெுராஸரணாஜிஹி॥ **ஶுஂஶவூராணஂ ஸஹஸுநாஜஹிஃ வூஜநாபிஷூ வகுுாஷொயூாயஂ॥** சஹிவாஜெூ ஜஹாவாயெ்ா விஶகூஜ்ா விஶாரஜ॥ **ஹூஹாணுவூராணஂ வாயூவெுாகஂ தூதீய உவொஃவஜஂ॥** ஜெவாவாய்ஸூ ஜஹதொ விஶாூவஸூ யீஜதஃ। விஶகூஜ்ாகஜஜஶி வெவ விஶகூஜ்ா ஜயஃ வீஜுதஃ॥ **ஸாஂஶவூராணஂ நவஜொயூாயஂ॥** ஜெவாவாய்ஸூ தவெூயஂ ஜூஹிதா விஶகூஜ்ணஃ॥

ஃய ஹூஹவஂஶ ஹூாஹணஃ॥

ஔஃவுதகளஶிகாஃுதகளஶிகஃ வாராஶய்ாயணக வாராஶய்ாயணஃ வாராஶய்ாக வாராஶயெ்ா ஜாதூகணூஜாதூகணூ கூஸூராயணாவிவ யாஸ்காவிவா ஸூராயணாஸ் தெுவணிரள வஜஙுநிர கூஸூரொரா ஸூரிஹ்ாராபாஜாஜ் ஹாராபாஜ கூதெுயாஜாதெுயொ ஜாணெஜ்ாணி ஶளதஜாஜ் ஶளதஜொ வாகஸூாபாகஸூஃ ஶாணுிஶுூாவா ணுிஶுூஃ கெௌஶாய்ாக காவூாக கெௌஶாய்ஃ காவூஃ கூஜாரஹாரிதாக கூஜாரஹாரிதொ ஶாஶுவாஜ் ஶாஶுவொ விஜஹீ்ஶளணுிநூாஜ் விஜஹீ்ஶளணுிநெூா வகஸநவாதொ பாஹுவாஜ் வகஸநவாதொ பாஹுவஃ வயஃ ஸளஹராக வநுயாஃ ஸளஹரொ சுயாஸூாஜாஜ்ஶிரஸாஜ் சுயாஸூ கூாஜ்ஶிரஸ கூஹூதெஸ் சுஷூாஜாஹூதிஸ் சுஷெூா விஶாூவஸ் சுஷெூா சுஶிஹூாஜஶிநள ஜயீவ கூயவ்ணாக ஜயூஜ்ஜாயவ்ணொ சுயவ்ணொ தெுவாஜயவ்ா தெுவொ ஜுதெூாஃ வூாயஂஸநாந ஜுதூஃ வூாயஂஸஃ வூயஂஸநாக வூாயஂஸந ஊகஷெ்ரெகஷி விவுஶிதெ வி்வுஶிதெ வ்ூஷிஃ ஸநாரொஃ ஸநாரஃ ஸநாதநாக ஸநாதநஃ ஸாஶாக ஸாநஶஃ வாரஜஷ்நஃ வாரஜஷ் ஹூஹணெ ஹூஹஸயஂஹூ ஹூஹணெ நஜஃ ॥ **யஜுர்வஜஂ காணஃ॥**